

Formační cyklus Mezinárodní rady SFŘ na rok 2014

Díl č. 7: Sv. Ludvík a naše sestra smrt těla¹

“Král byl tak naplněn duchem lásky, že ačkoliv ho od toho mnozí odrazovali, protože to bylo nebezpečné, ochotně navštěvoval nemocné, i když byli v agónii. Nabízel jim slova útěchy a velmi potřebnou pomoc” (*Guillaume de Chartres, De Vita et de miraculis*)

“Necht’ Bůh ve své velké štědrosti dopřeje tobě i mně, abychom se po tomto časném životě mohli spojit s Ním v životě věčném, abychom Ho viděli, milovali Ho a chválili Ho navěky.” (*Naučení sv. Ludvíka synu Filipovi*)

HISTORICKÝ POHLED: “SVATÝ LUDVÍK A PÉČE O DOBROU SMRT”

Ve třináctém století byla smrt všudypřítomnou realitou v každodenním životě a na rozdíl ode dneška nebyla skrytá. Na pozemský život se pohlíželo jako na pouť, která má vést do nebe. Protože smrt je konec této pouti, je důležité dobře ji prožít - zemřít dobře; tzn. být spojen s Bohem - po zpovědi a rozhřešení. Zbožné lidi té doby pronásledoval strach z toho, že budou náhle skoleni smrtí, aniž by mohli přijmout svátosti.

Dvě smrti poznamenaly život svatého Ludvíka: smrt jeho matky, ke které došlo, když byl na křížové výpravě, a smrt jeho syna Jeana-Tristana, která nastala několik dní před jeho vlastní smrtí. Svatý Ludvík se vždy vyznačoval nadpřirozeným pohledem na smrt a prožíval toto období smutku tak, že nechával sloužit mše za pokoj těchto dvou zemřelých, svěřoval je do modliteb řeholnic a činil kající skutky. (*viz Generální konstituce 27, Řehole 19*).

Nemoc, která vedla ke smrti svatého Ludvíka, trvala několik dní, takže svatý Ludvík měl možnost uvědomit si, že se blíží. V té době se modlil ještě více než obvykle a snažil se být těsně spojený s Bohem, mj. také tak, že měl kříž v nohách postele, takže měl před sebou kdykoliv viditelně utrpení Páně. Svatost jeho smrti zasáhla každého a byla jedním z klíčových momentů v procesu jeho kanonizace.

PASTORAČNÍ PERSPEKTIVA: “DOBŘE ŽÍT A DOBŘE ZEMŘÍT”

Když se svatý Ludvík dozvěděl o smrti své matky, projevoval hlubokou bolest a velmi pro ni plakal. Smutek způsobený smrtí rodiče a vírou v jeho/její zmrtvýchvstání existuje vedle sebe. Dovolíme my sami sobě být hluboce pohnuti, jako byl Kristus v Lazarově hrobě?

¹ Zdroj <http://www.catholique78.fr/8-themes-approfondir-0010200>. Upraveno s laskavou autorizací diecéze Versailles. Text Mary T. Stronach, OFS, editace br. Amando Trujillo Cano, TOR (třetí regulovaný františkánský řád).

Svatý Ludvík přikládal velkou důležitost zdraví a přenesl svou pozornost ke svým dětem. A jak je to s námi? Snažíme se o vyváženost v životě a staráme se o naše tělo, které je podle sv. Ludvíka “naš nejlepší přítel”? Jak žijeme a jakou péči věnujeme našemu tělu během nemoci?

Svatý Ludvík konal hojně “milosrdné skutky” vůči chudým a nemocným a trval na tom, že je důležité navštěvovat ty, kdo trpí. Dnes je pro to ještě více důvodů. Je velmi důležité navštěvovat ty, kdo jsou nemocní nebo vyloučení ze společnosti pro svůj vysoký věk. Je to jedna z elementárních věcí, které můžeme učinit. Děláme to? (viz *Generální konstituce 53.3*)

OD SVATÉHO LUDVÍKA DO DNEŠNÍCH DNŮ...

Čas pro sdílení: následuje pár otázek k vyvolání diskuse

Bytí ve světě

Jsme schopni navštěvovat osamělé, nemocné nebo staré? Obzvláštní výzva dneška: Jakým konkrétním způsobem se snažíme být blízko těm, kdo prožili ztrátu milovaného člověka?

Svatost

Svatost nemocných: jak pohlížíme na tuto svátost, určenou pro čas velké křehkosti, a na přání papeže, aby milosti z ní plynoucí doprovázely nemocné v jejich trápení? (viz *papež František, generální audience 26.2.2014*)

Následování Krista

“Prožívat smrt ve spojení s Bohem”; “Spojit se s trpícím Kristem” ... Co nám říkají tato slova, tak drahá svatému Ludvíkovi? Rozumíme jim? Jsou pro nás stále smysluplná?

Duchovní život

Jak je naše paměť poznamenaná smrtí těch, které jsme znali, rodiny nebo přátel? Odvážíme se, zdrženlivě a s prostotou, sdílet naše myšlenky o smrti - těch druhých i naší vlastní? Jaké jsou naše strachy a naděje při pohledu na smrt?

Formace

Křesťanské zjevení hovoří o “čtyřech posledních věcech” (nebe, peklo, očistec, soud...) Věřím v ně? Co dělám, abych nasýtil svoji mysl ohledně těchto věcí? Co pro mě znamenají pojmy “dobře žít a dobře zemřít”?

ŽÍT DRUHÝ Vatikánský koncil

Pro vás všechny, bratři ve zkouškách, kteří jste navštěvováni utrpením v tisíci formách, má koncil velmi zvláštní poselství. Cítí na sobě úpěnlivý pohled vašich očí, zapálených horečkou nebo

vpadlých únavou, tázajících se očí, které marně pátrají po smyslu lidského utrpení a které se úzkostně ptají, kdy a odkud přijde úleva.

Nejmilejší bratři, cítíme váš nářek a vaše stížnosti, mají odezvu v hloubi srdcí nás otců a pastýřů. Naše utrpení je zvýšeno myšlenkou, že není v našich silách přinést vám tělesnou pomoc ani zmírnit vaše fyzické utrpení, které se snaží lékaři, sestry a všichni, kteří se věnují službě nemocným, zmírnit jak nejlépe mohou.

My ale máme něco hlubšího a cennějšího co vám můžeme dát, jedinou pravdu schopnou odpovědět na tajemství utrpení a přinést vám úlevu bez klamu, a tou je víra a sjednocení se s Trpícím Člověkem, s Kristem, Božím Synem, přibitým na kříž

pro naše hříchy a pro naši spásu.

Kristus neodstranil utrpení. Ani si nepřál odhalit nám zcela tajemství utrpení. Vzal utrpení na Sebe a to stačí, abyste pochopili celou jeho hodnotu. Všichni z vás, kteří cítí těžce váhu kříže, vy kteří jste ubozí a opuštění, vy kteří pláčete, vy kteří jste pronásledováni pro spravedlnost, vy kteří jste nepochopení, vy neznámé oběti utrpení, mějte odvahu. Jste obzvláště vyvolené děti Božího království, království naděje, štěstí a života. Jste bratři trpícího Krista a s Ním, pokud si to přejete, zachraňujete svět.

Toto je křesťanská nauka o utrpení, ta jediná, která dává pokoj. Vězte, že nejste sami, oddělení, opuštění nebo neužiteční. Byli jste povoláni Kristem a jste Jeho živý a zřetelný obraz. V Jeho jménu vás koncil s láskou pozdravuje, děkuje vám, ujišťuje vás o přátelství a podpoře Církve a žehná vám. *(Poselství sv. papeže Pavla VI. chudým, nemocným a těm, kdo trpí, 8.12.1965)*

ŽÍT BOŽÍ SLOVO (1 Sol. 4: 13-14.17d-18)

*Ježíš, ve kterého věříme,
zemřel a vstal z mrtvých*

Bratři a sestry, nechceme vás nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naděje. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

